

G Emi C D G D G

1. ^G Až začneš vnímat čas a ^Dprohlédneš hru světél, ^Gco lžou,
^G jako dřív ^Dzajdi spočítat si hvězdy, ^Gco pořád tu jsou.
 Až tvůj spánek, ^Ddříve klidný, jako horké pírko odnese zvon,
 až tě unaví písňě, ^Dzastav se a ^Gposlouchej zvon.

- R. ^G Zvoní ti, ^Dstůj, ^Gnečekej, ^Czačni tím, ^Gco je prosté a ^Gblízké.
^G Vyjdi do polí a ^Dchvíli seď a ^Gposlouchej, ^Gco zpívá ti zvon.
 Zvoní ti, ^Dstůj, ^Gzačni teď, ^Gnečekej, až stane se zázrak.
 Vyjdi do polí a ^Dchvíli seď a ^Gposlouchej, ^Gco zpívá ti zvon.

Mezihra: G Emi C D A F#mi D E

2. ^A Až poznáš, jak je krásné ^Ejenom být a ^Azasadit strom,
^A který ^Ejednou vyroste a ^Anespálí ho mráz ani hrom.

Až poznáš, jak je v prostém díle víc, než v bublině slov,
 buď jako zvon a svoje srdce přetav si v kov.

- R. ^A Zvoní ti, ^Estůj, ^Anečekej, ^Dzačni tím, ^Aco je prosté a ^Ablízké.
^A Vyjdi do polí a ^Echvíli seď a ^Aposlouchej, ^Aco zpívá ti zvon.
 Zvoní ti, ^Estůj, ^Azačni teď, ^Anečekej, až stane se zázrak.
 Vyjdi do polí a ^Echvíli seď a ^Aposlouchej, ^Aco zpívá ti zvon.

A F#mi D E